

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa G.S.

przeciwko S.M.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 czerwca 2020 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 17 października 2019 r., sygn. akt I AGa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5 400 (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub

wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie pozwany wniósł skargę kasacyjną, a dla uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołał się na nieważność postępowania oraz na występowanie na jej tle istotnego zagadnienia prawnego. Merytorycznie obie te przesłanki dotyczą tej samej kwestii: czy jeśli strona jest nieobecna na rozprawie i przedstawi zwolnienie lekarskie od lekarza sądowego, to sąd ma obowiązek odroczenia postępowania, a uchybienie temu obowiązkowi prowadzi do nieważności postępowania. Trafnie w odpowiedzi na skargę kasacyjną wskazano, że rzeczywiście obowiązek taki co do zasady jest, ale tylko wówczas, gdy strona nie jest reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika. Jeśli natomiast jest reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, to sąd ocenia, czy osobista obecność strony jest konieczna. Kwestia ta została już zatem w orzecznictwie Sądu Najwyższego wyjaśniona. Co więcej, na tle tej konkretnej sprawy nie zachodzi nieważność postępowania mimo nieodroczenia rozprawy, ponieważ strona już wcześniej złożyła obszernie zeznania, a nie było uzasadnionych (usprawiedliwionych) powodów nieobecności na rozprawie jej pełnomocnika.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.